

Edito

NL

De verscheurde schilderkunst ...

Het afgelopen jaar produceerde Yves Zurstrassen een serie schilderijen die te bezichtigen zijn in zijn solotentoonstelling in de galerie, lopende van 13 september tot 1 november 2014. Deze reeks werken bestaan uit grote formaten, en drukken zijn gevoeligheid voor finesse en citaten uit in een duotoon van zwart en wit.

Welbekend is de oprechtheid van het werk van deze schilder. Hij is de schilderkunst altijd trouw gebleven, de echte schilderkunst die door de gebruikte technieken en materialen verbonden is met de geschiedenis van de grote picturale stijl. Zijn uitdrukkingsvormen zijn eenvoudig en traditioneel, maar getuigen van een wijze, conceptuele complexiteit.

Al bijna 40 jaar is hij onvermoeibaar bezig met een zeer geconcentreerde manier van schilderen, waarin hij in zijn grote atelier als een hardnekkige onderzoeker zijn werk archiveert, catalogiseert en documenteert. Zoals een moderne alchimist, ondervraagt Yves Zurstrassen het materiaal dat hem fascineert, al zoekend - in de beweging van zijn borstels, in de vlaktes van ruw geschetste vormen en in het ongepolijste zwart - naar een metafysica in zijn wezenlijke behoefte aan de schilderkunst. In een slimme, verantwoorde dialectiek confronteert hij dit spontane gebaar met het gevoelige, golvende, stellaire en vluchtige bloemenmotief in repetitieve beelden. Het is in de scheur - de verscheurde schilderkunst - dat hij deze vruchtbare tegenstelling uitdrukt, net als in de stille en heldere confrontatie tussen wit en zwart.

Met de hem kenmerkende aandacht voor detail en afwerking presenteert deze

Gargantua ons zijn werk. Hij herhaalt de vormen van zijn patronen in oneindige variaties van één en hetzelfde thema, waarbij in elk doek een bericht vervat zit, de vrucht van de observatie van de grote universele meesters, anoniem of niet.

De Nabis, Twombly, Richter en Matisse zijn nooit veraf in zijn zoektocht naar archetypische en decoratieve motieven, die geconfronteerd worden met de hevige en levendige drukte van de spontane creatie van vormen en inkervingen. Yves Zurstrassen schildert zoals hij is: echt. Echt zoals deze veelvuldige vormen, in dit geval 'misbruikt' door de (nog verse) scheur van het medium zelf. Yves verbergt niet wat hij van Japan heeft geleend, van de beroemde Katagami met hun decoratieve textielpatronen. Nederig verwijst hij naar de Aboriginal kunst in een Europese creatie. Er is geen schijn, geen mystificatie. Enkel de verscheurde schilderkunst, in schaduw en licht, draagt een nieuwe picturale stijl in zich.

Constantin Chariot
Brussel, maart 2014